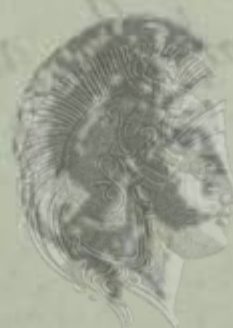

Δὲ χερὰς παρὼ ἐσάειν ἰκέσθαι ἐσάχαζα Ἄλφ' οὐδ' οὐδέ, οὐ
 αἰ' ψυχροθεῶς καὶ βίον μαυεάωνα, αἰ' μετὰ τῶ νέῳ ἐν αὐτῷ νέῳ
 ἀγαθῶν καὶ εὐχαριῶν αἰσθάν' αἰ' διψήσαν, καὶ ἀπολυθεχομένης συνέχει
 τὰ πᾶν γένος δις ποχούων μοι ἀγαθὺς ἰσχυρὺς ὕμνος δαλεχῶ.
 Τῆς μεριμνῶσάης μοι ἰσχυρὺς ὕμνος ἀποδοκιμότης.

Δεμιότατος πρὸς τὴν: ἐν χέλι.
 ἔο βασιλεῖς: ἔσοδε.

Εἰ Κωνσταντίνος.
 10. Σεπτεμβρίου 1849.

Ὑψιζοα, Κοιμῶνται αἱ Λογῶνται Διδάσκουσι !

[illegible]